



EX LIBRIS MARTIN WEGELIUS.

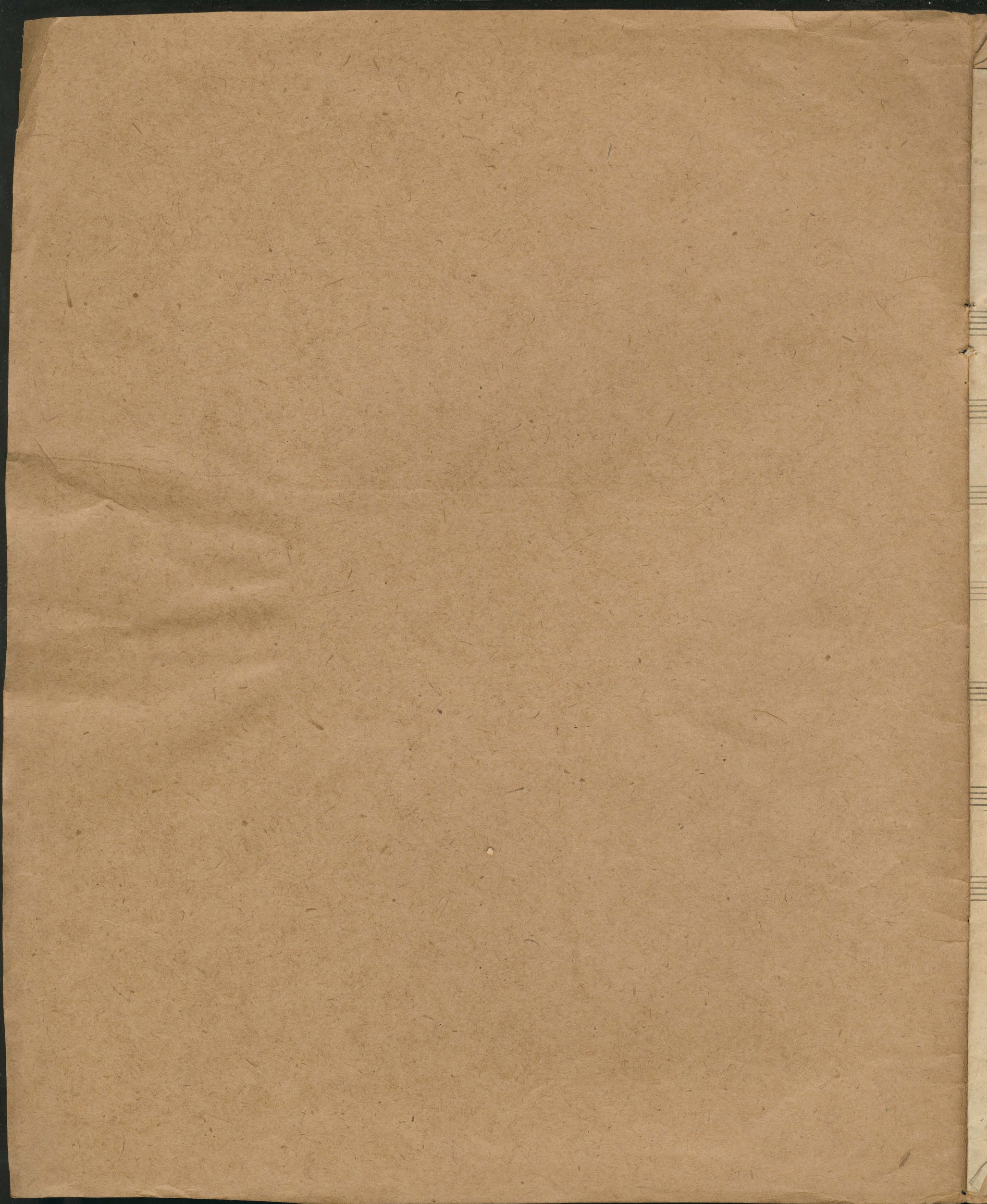
**HELSINGFORS MUSIKINSTITUTS
BIBLIOTHEK.**

Afdelning BB No 40.

A. G. Tangelius.

Festsång.

För mansröster o. för blandad kör.



Festsång.

Kopier stället

2. För Mansröster

Alligretto quasi Andantino

Tenore

Hell lofdes mig de Fäders hett! Som länge saknad till oss läm-

Basso

de, När Du var här, hur stolt har säll Du ringa-stadens sig köm- de. Väl

när Du kom, på pannaan båg Du melud af ett verld be- hynnen, Men

när Ditt Finlands tro du såg Dess skugga mer din blick ej skyns -

mer Dess skugga mer din blick ej skyns mer.

3. För fullständig Chör

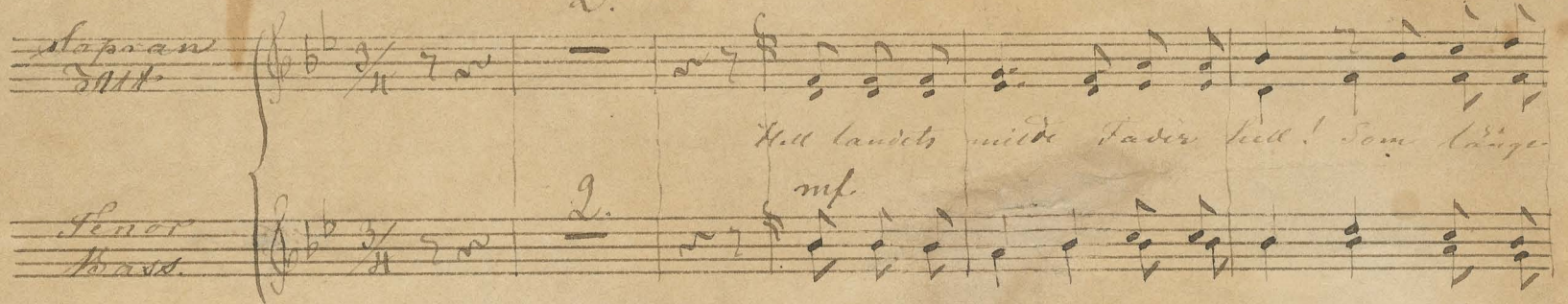
2.

Alppan
Satt

Tenor
Brast.

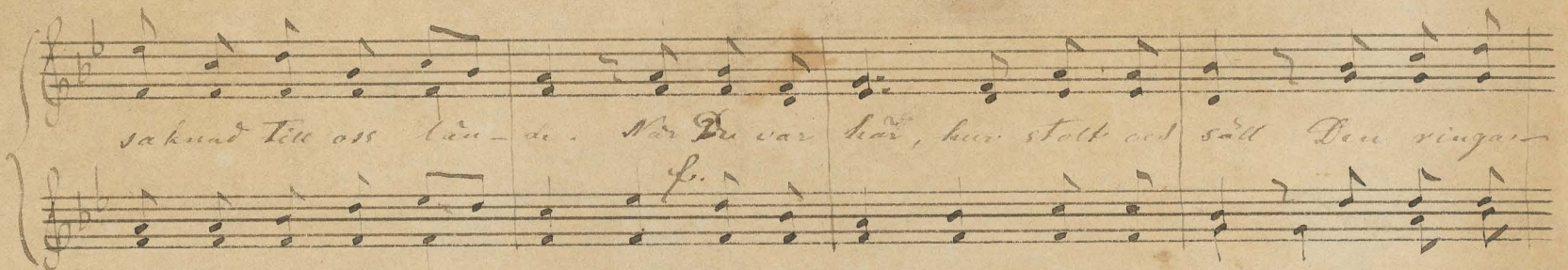
mf.

Hed laudets milda Fader full! Som länge

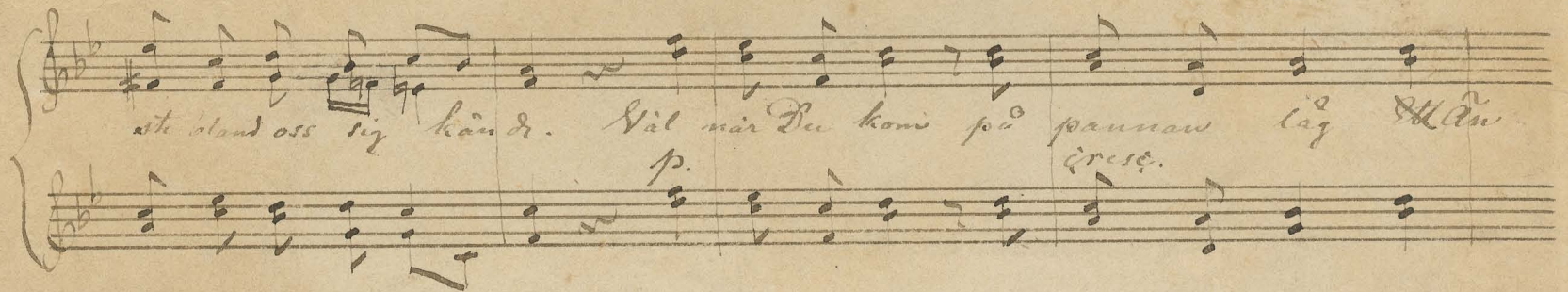


saknad till oss län- de. När Du var här, hur stolt och säll Du ringar

f.

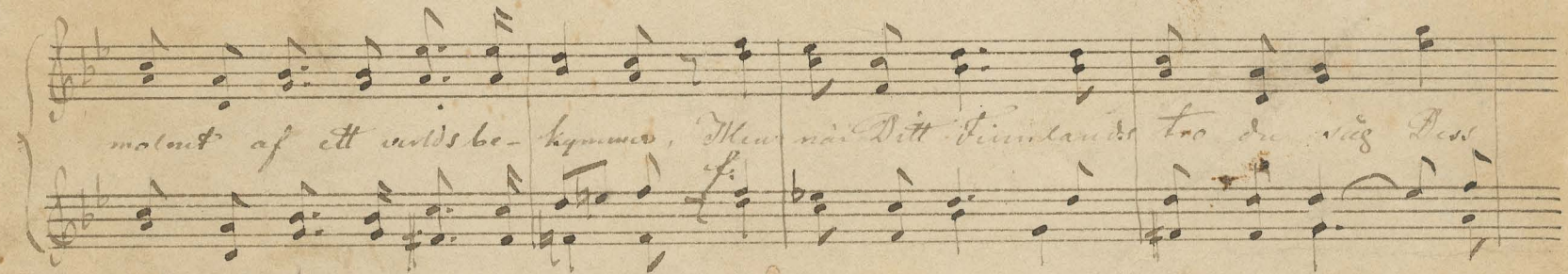


ste bland oss sig händer. Vil när Du kom på paunans lag Hån-
p. *eres.*



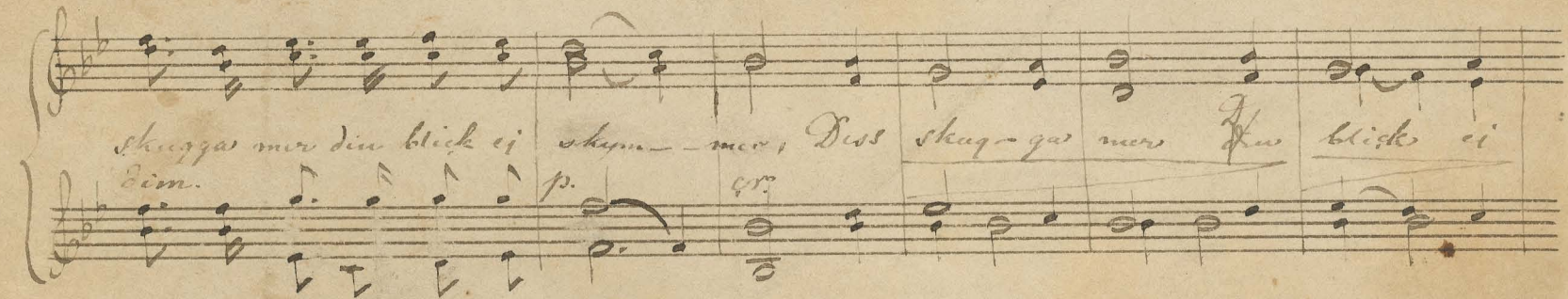
molnet af ett vilds be- kymmer, Men när Ditt Finlands tro du sig Dess

f.



skuggas mer din blick ej skym- mer, Dess skuggas mer Du blicks ei

Sim. *p.* *cr.*



skym- mer.



Ord till Festsången (ur F. H. F.)

Han kom, han nyss ibland oss gick
Och folkets jubel tog ej ända,
Då mid mot sig en Faders blick
Det såg Den Høge Kajsarn vända:
Kring honom barnen trängdes här
Och kyssa fällin af hans kläder,
Ja honom oförskräckt helt när
Hvar enda man af folket träder.
Helt landets milda Fader helle etc.

Ja Dig det svurit har sin tro,
Och aldrig från sin tro Det siket,
Och sjeff på Dig Det fast skall tro,
Ty aldrig Du ett löfte svikit;
Må ännu en värld sin orädda dom
Om Dig och Dina syftan falla
Som edur i en helgedom
Hvad Du har sagt skall för oss gälla.

Och därför nu mid högstämde mod
Vi gå att möta landets fara,
Och villigt offra skatt och blod
I Den Din lilla finska skara.
O hvar för Dig och för Din att
Ej allt försaka vill och lida,
Och för hvad heligt, sant och rätt
Du kämpar för mid Dig ej strida.

Må våra stränder, hem och hus
Än för vår väns eldar brinna
Han komme! — och på deras grav
Sin säkra Död han dock skall finna.
I som en enda man uppstår
Ditt folk för Dig, Du Herrans Smorda,
Och stark Du uti striden går,
Ty tro och kärlek Dig omgjorda.

Studenten. (af Afzelius)

(Lampor sig äfven för fruntimmersröster)

Gå fram hvar du vill i land och stad,
Välkommen är du riddare glad,
Som svurit ljusets baner.
Din gamla gläds åt ditt öppna skick
Och ungdom rodnar för tändande blick,
Som talar om tro, som talar om hopp
Och både trotsar och ber.

Och vinner du aldrig skattens guld
Och blir ej, yngling, lyckan Dig huld,
Hvad mer försaka du kan.
Frisht mod, glad sinn är lycka nog;
Med det du ler, fast och lyckan bedrog,
För sanning du strid, en gyttens tro
På ljusets seger du vann.

Ännu är du ung och skön din värld
Och djupt på värgrön ^{stig} du Din färd
Ju styrer — hoppet till vän.
Så lek mid glädjen på ynglings sätt,
I ögat gudens se ärligt och rätt,
Drick djupt ur det bägar lifslust och hopp,
Ej mer den vågas igen.

Drag ut säson förr på vikingståg,
Och ljungelds ord, de lifor din häg
Till bragd, som vaknat i nord.
Och kommer handlingens tid en gång,
På färdig är du för strid som för sång;
Det djurfuframät i ögat står,
Och du besegrar en värld!

(ant. ödmj., att bladet icke må läggas i veck!

Alf S.-s)

